Ce are Domnul Isus mai mult decât altul

Deschidem în Evanghelia după Ioan, capitolul 3, versetele 19 până la 21, unde citim: *„Şi judecata aceasta stă în faptul că, odată venită Lumina în lume, oamenii au iubit mai mult întunericul decât lumina, pentru că faptele lor erau rele. Căci oricine face răul, urăşte lumina, şi nu vine la lumină, ca să nu i se vădească faptele. Dar cine lucrează după adevăr, vine la lumină, pentru ca să i se arate faptele, fiindcă sunt făcute în Dumnezeu.”* Amin.

Aceste versete ne arată că, deși Lumina a venit în lume, oamenii au ales să iubească mai mult întunericul decât Lumina. Acest lucru poate fi comparat cu preferința pentru lucrurile vechi în detrimentul celor noi, asemenea cuiva care ar alege o mașină veche în locul unei mașini noi.

Este esențial să ne întrebăm de ce ni se prezintă această alegere între întuneric și lumină. Să ne amintim de pilda negustorului de mărgăritare din Evanghelia după Matei, capitolul 13. Negustorul caută mărgăritare de preț și, când găsește unul de mare valoare, decide să vândă tot ce are pentru a-l dobândi. Acest exemplu subliniază importanța prezentării valorii mărgăritarului pentru a influența decizia negustorului.

Reflectând la chemarea fiecăruia dintre noi, trebuie să conștientizăm că trăim în vremuri dificile, în *zilele din urmă*, când unii predicatori nu mai prezintă pe Domnul Isus așa cum este El, ci propovăduiesc o altă evanghelie, un alt Isus și o altă chemare.

Să ne îndreptăm atenția și către Apocalipsa, în capitolul 2, unde citim versetul 1 până la 5: *„Îngerului Bisericii din Efes scrie-i: Iată ce zice Cel ce ţine cele şapte stele în mâna dreaptă, şi Cel ce umblă prin mijlocul celor şapte sfeşnice de aur: Ştiu faptele tale, osteneala ta şi răbdarea ta, şi că nu poţi suferi pe cei răi; că ai pus la încercare pe cei ce zic că sunt apostoli şi nu sunt, şi i-ai găsit mincinoşi. Ştiu că ai răbdare, că ai suferit din pricina Numelui meu, şi că n-ai obosit. Dar ce am împotriva ta, este că ţi-ai părăsit dragostea dintâi. Adu-ţi dar aminte de unde ai căzut; pocăieşte-te, şi întoarce-te la faptele tale dintâi. Altfel, voi veni la tine, şi-ţi voi lua sfeşnicul din locul lui, dacă nu te pocăieşti.” Amin.*

Putem observa că Biserica din Efes este lăudată pentru faptele sale, dar este și mustrată pentru că și-a părăsit dragostea dintâi, ceea ce reprezintă o greșeală semnificativă. Pentru greșeala sau păcatul comis, este important să ne amintim de unde am căzut. Este necesar să cercetăm și să ne întoarcem la dragostea dintâi, altfel riscăm să ni se ia sfeșnicul, simbol al Luminii, și să rămânem în întuneric. Domnul ne avertizează că această biserică și-a părăsit dragostea dintâi.

Reflectând asupra propriei experiențe, acum aproximativ 25 de ani, când am început să-mi deschid ochii mai bine, am făcut multe lucruri pentru Împărăția lui Dumnezeu. Oamenii au observat râvna mea și au spus că sunt în dragostea dintâi. Această expresie, *dragostea dintâi*, se referă la fervoarea și pasiunea inițială. Așa cum într-o relație, dragostea dintâi este prezentă la început, în perioada de curte sau la începutul căsătoriei, și nu la sfârșitul vieții de conviețuire a celor doi.

În acele momente, atenția noastră este complet concentrată pe persoana iubită, la fel cum ar trebui să fie și în relația noastră cu Dumnezeu. Domnul Isus laudă biserica pentru faptele sale, osteneala și răbdarea, pentru că nu tolerează pe cei răi și pentru că a încercat pe cei care pretind a fi apostoli, dar nu sunt, găsindu-i mincinoși. Este important să încercăm și noi pe astfel de oameni, să avem răbdare și să suferim pentru numele Lui, fără a obosi. Acestea sunt lucruri de mare valoare. Un aspect esențial de reținut este că: Și-a părăsit dragostea dintâi.

Acest verset merită o atenție deosebită și o analiză amănunțită. Observăm că adesea, oamenii nu pun accent pe chemarea la iubire. Nu sunt îndemnați să-L prețuiască pe Domnul Isus ca pe un mărgăritar de mare valoare. De exemplu, când se prezintă un autoturism, se evidențiază caracteristicile sale: viteza, facilitățile precum pilot automat, GPS, sistem SOS. Sunt mașini care, în caz de accident grav, apelează automat la 112 și sunt reperate de poliție chiar la locul accidentului. Aceste facilități sunt create pentru a admira profund și de a stimula dorința de achiziție. Dar cum ar trebui prezentat Domnul Isus pentru a fi ales și iubit? Cât de profund ar trebui să fie acest sentiment de iubire?

Recent, cineva a întrebat cum putem ști dacă o persoană este născută din nou. Cum putem recunoaște acest lucru? Unii spun că dacă nu manifestă roada Duhului. Dar un proaspăt născut este evident că nu o poate avea. Cum putem identifica dacă cineva este născut din nou? Respectă Cuvântul lui Dumnezeu? S-a lepădat de sine? Ce anume putem verifica pentru a fi siguri?

Cum putem verifica dacă un tânăr este îndrăgostit de o fată? Este posibil să observăm acest lucru? În literatura studiată la școală, există un roman, al cărui nume cred că era *Ion*. În această operă, un tânăr pe nume Ion, se căsătorește cu o fată, dar nu din dragoste, ci pentru averea tatălui ei, pentru pământurile pe care acesta le deținea.

Nu îmi amintesc detaliile cu exactitate, dar Ion iubea o altă fată. Romanul scoate în evidență urâciunea unei astfel de căsătorii, o uniune forțată de interese materiale. Suntem chemați să-L iubim pe Domnul Isus, dar oare pentru ce motive? Este vorba despre avantajele pe care ni le oferă El, precum cerul, mântuirea și alte binecuvântări?

Sau ar trebui să-L iubim pentru că El este mai frumos în ochii noștri decât mii și mii? Ne îndreptăm afecțiunea către Domnul Isus pentru că Tatăl este bogat și ne promite un palat în Cer, sau pentru că El este cel mai frumos pentru noi?

În Matei 10, Domnul Isus ne transmite un mesaj puternic, spunând în versetul 37: *„Cine iubește pe tată ori pe mamă mai mult decât pe Mine, nu este vrednic de Mine. Și cine iubește pe fiu ori pe fiică mai mult decât pe Mine, nu este vrednic de Mine. Cine nu își ia crucea lui și nu vine după Mine, nu este vrednic de Mine.”* Amin.

Oamenii au observat la mine o anumită râvnă, deoarece sponsorizam Vocea Evangheliei și contribuiam la postul de radio, și cu alte lucruri. Ei au presupus că acestea sunt manifestări ale dragostei dintâi. Când mi s-a spus că sunt în dragostea dintâi, mi-am dat seama că nu înțelegeau cu adevărat ce înseamnă dragostea dintâi și le-am spus: *„Vai de mine dacă asta este dragostea dintâi”*. Ei aveau deja o imagine preconceptă despre cum arată un om care trăiește în

dragostea dintâi. Dar cum ar trebui să arate cu adevărat un om care este în dragostea dintâi?

Când vedem pe cineva care se întoarce la Domnul, ar trebui să observăm că îl iubește pe Domnul Isus mai mult decât pe părinți, copii sau pe orice altceva. În cartea despre care am vorbit, personajul principal nu o iubea pe fata respectivă pentru că ea nu era frumoasă. Nu exista pentru el nicio atracție fizică. El era interesat doar de avantajele materiale.

Să ne întrebăm: Ce ar trebui să vedem la Domnul Isus pentru a ne atrage? La mașini, de exemplu, știm ce caută omul firesc: ce viteză prinde, culoarea, scaunele de piele, aerul condiționat, climatizarea și multe alte caracteristici.

Așa cum o mașină atrage prin caracteristicile ei, tot așa și Domnul Isus trebuie să ne atragă cu ceva. Trebuie să existe ceva care să ne facă să-L iubim, nu-i așa? Nu iubim doar un nume. Trebuie să-L iubim pe Domnul Isus, dar ce are El mai mult decât alții a-L iubi? Așa cum spune Cântarea Cântărilor 5:9 *„Ce are iubitul tău mai mult decât altul?”*

Domnul Isus ne spune clar: *„Cine iubește altceva mai mult decât pe Mine, nu este vrednic de Mine.”* Acesta este adevăratul înțeles în a fi îndrăgostit. Când ești îndrăgostit de Domnul Isus, ce mai contează restul? Mai au valoare celelalte lucruri?

Dacă, de exemplu, sunt 100 de fete și eu m-am îndrăgostit de cea mai frumoasă dintre ele, la care mă gândesc? La cele 99 sau la acea una? Să ne întoarcem și la Cântarea Cântărilor pentru a explora mai adânc această idee. Pentru a trezi în noi dragostea față de Domnul Isus, trebuie să cunoaștem trăsăturile inimii Sale, deoarece fără această cunoaștere nu putem să ne îndrăgostim și să simțim dragostea. În Cântarea Cântărilor, Capitolul 1, versetul 16, se spune: *„Ce frumos eşti, preaiubitule, ce plăcut eşti!”* Aceste cuvinte ne arată frumusețea Domnului Isus și ne invită să reflectăm la aceasta.

Într-un eveniment la care am participat recent, predicatorul care vorbea mulțimii a vorbit doar despre Raiul Ceresc, și nu a evidențiat această frumusețe a Domnului Isus, ceea ce ar fi putut ajuta pe cei veniți din lume la eveniment să admire și să aleagă pe Domnul Isus, care este lumina, în loc să rămână în întuneric.

În continuare, citim din Capitolul 2, versetul 7: *„Vă jur, fiice ale Ierusalimului, pe căprioarele și cerboaicele de pe câmp, nu stârniți, nu treziți dragostea, până nu vine ea.” *Ne învață că dragostea nu trebuie forțată sau stârnită înainte de vreme. Dragostea poate fi stârnită prin oferte, prin a da și a primi, dar trebuie să ne întrebăm dacă aceasta este o dragoste autentică sau una condiționată de oferte.

Când iubim pe cineva pentru că ne-a oferit ceva, nu ne poate face să iubim mai mult decât pe tată, pe mamă și așa mai departe. Important este să ne întrebăm dacă această iubire este adevărată și necondiționată.

Pentru a începe dragostea, iubirea, trebuie să descoperim frumusețea Domnului Isus, nu doar ofertele Lui. În Cântarea Cântărilor, capitolul 5, versetul 9, ni se sugerează să ne punem în locul tinerei femei și să privim spre Domnul Isus ca spre celălalt în relație, analizând cum ar trebui să

fie această legătură.

Când aveți timp, să citiți Cântarea Cântărilor și să vă puneți în situația acestei tinere femei și pe Domnul Isus îl puneți în cealaltă parte și să analizați cum trebuie să fiți în relație cu Domnul Isus.* *Versetul spune: *Ce are iubitul tău mai mult decât altul? Ce are iubitul tău mai mult dec ât altul de rogi așa de fierbinte? *Trebuie să ne întrebăm și noi: când vine dragostea, vine pentru că Domnul Isus este unul dintre mii și mii.

Când chemăm oamenii la Dumnezeu, ce mesaj trebuie să transmitem? Să-i îndemnăm să se pocăiască ca să nu ajungă în Iad, sau să se îndrăgostească de Domnul Isus? Să ne amintim că apostolul Pavel, în timpul său la Roma, a închiriat o casă și timp de aproximativ doi ani a propovăduit despre Domnul Isus și Împărăția lui Dumnezeu. El a evidențiat cât de atrăgător și frumos este Domnul Isus, pentru a trezi în oameni dragostea autentică. Această dragoste trebuie să vină din adâncul ființei noastre, căci fără ea nu suntem vrednici de iubirea Lui.

Voi continua să citesc din Cântarea Cântărilor și să descriu pe Domnul Isus, reținând că dragostea adevărată trebuie să rămână cu noi până la sfârșit, să nu se stingă. Așa cum în căsniciile lumii, unde dragostea inițială fierbinte poate să se răcească în fața provocărilor vieții, trebuie să fim conștienți de pericolul de a pierde această dragoste. În lume, vedem multe divorțuri și chiar acolo unde nu sunt divorțuri, relațiile dintre soți pot deveni reci.

Să citim acum din Cântarea Cântărilor, capitolul 5, versetele de la 2 la 6, și să fim atenți la relația intimă dintre două persoane care se iubesc. Să ne întrebăm cât de mult trebuie să jignești pe celălalt pentru ca acesta să se îndepărteze, având în vedere că este vorba de o relație bazată pe dragoste și dăruire totală, nu pe un simplu parteneriat sau contract. Relația cu Domnul nu este una de convenție, ci una de iubire profundă și angajament sincer.

Când ne gândim că vom pleca de pe Pământ, ne vin în minte imagini precum străzi de aur și palatul ceresc, simboluri ale veșniciei. În această perspectivă, relația noastră cu divinul trebuie să fie asemenea celei descrise în Cuvântul lui Dumnezeu: *„Soția Lui s-a pregătit”*. Această pregătire este ca o veghe a inimii, chiar și în somn, așteptând glasul iubitului: *„Deschide-mi, sora mea, scumpa mea, porumbița mea, căci capul meu este plin de rouă, buclele mele sunt pline de picăturile nopții.”* Aceasta este chemarea iubitului.

Noi, ca răspuns, ne întrebăm: *„Mi-am scos haina, cum să mă îmbrac iarăși? Mi-am spălat picioarele, cum să le murdăresc iarăși?”* Dar, doar când iubitul nostru insistă, simțim milă și ne ridicăm să-i deschidem. Când în sfârșit deschidem, iubitul nostru a dispărut, lăsându-ne cu inima frântă și cu dorința de a-l căuta fără a-l găsi, de a-l striga fără a primi răspuns.

Domnul Isus cere de la noi o relație de iubire totală. Trebuie să ne întrebăm dacă avem o astfel de relație și dacă iubirea noastră este așa. Măsura iubirii pe care o primim de la El trebuie să fie aceeași cu cea pe care i-o oferim. Dacă iubim pe altcineva mai mult decât pe El, iubirea noastră față de El scade, iar acest lucru poate determina plecarea Sa. Un verset ne avertizează: *„Dacă iubesc chiar viața mea mai mult decât pe El, nu sunt vrednic de El.”* Aceasta este dragostea dintâi, la care suntem chemați.

Pentru a regăsi această dragoste dintâi, trebuie să-l căutăm pe Cel mai frumos. Vom explora în Ioan 14 și Ioan 15 natura acestei relații de dragoste. Este esențial să ne reamintim mereu de Domnul Isus, pentru că, așa cum spune un proverb popular: *„Ochii care nu se **v**ăd, se uit**ă**.”*

Dacă nu ne reîmprospătăm memoria, relația noastră cu El poate slăbi, așa cum se întâmplă în relațiile umane, unde, dacă nu menținem contactul, legătura se poate estompa. Nu vi s-a întâmplat și vouă să vă gândiți de ce nu l-ați mai sunat mult timp pe cineva cunoscut? Acest lucru se poate întâmpla când relațiile sunt scăzute și nu acordați importanță persoanei respective. Timpul pe care îl aveți îl dedicați altor lucruri care vă preocupă, lucrurile care sunt importante în viața voastră și care vă mențin treji în zona respectivă.

La fel se întâmplă și în relația cu Domnul Isus. Se pare că a fost părăsită dragostea dintâi, și acum nu mai este aproape nimic. Ce s-a întâmplat cu biserica din Efes, care a început atât de bine viața cu Dumnezeu? Apostolul Pavel a petrecut acolo trei ani, i-a învățat, i-a sfătuit și a plâns pentru ei. Au început cu dragostea dintâi, dar acum, aceasta s-a diminuat și au pierdut-o.

Dacă suntem atenți puțin, putem observa ușor dacă cineva este încă în dragostea dintâi sau nu. Dacă nu știm cum trebuie să iubim, nu ne dăm seama, și astăzi aproape nimeni nu înțelege ce înseamnă dragostea dintâi.

Citind din Ioan 14, versetul 21 și versetul 23: *„Cine are poruncile Mele **ș**i le p**ă**ze**ș**te, acela M**ă** iube**ș**te. **Ș**i cine M**ă** iube**ș**te, va fi iubit de Tat**ă**l meu. Eu **î**l voi iubi **ș**i M**ă** voi ar**ă**ta lui.”* Amin. Nu vreau să mă opresc la partea cu păzirea, ci la partea cu iubirea, la: *„Acela m**ă** iube**ș**te.”*

Cineva care iubește, iubirea îl determină să facă anumite lucruri. Dacă iubești o fată, dacă ești băiat, te duci, îi cumperi flori, îi cumperi ce-i place ei, faci totul ca să intri în grația ei. Să citim și versetul următor din Ioan 14 și apoi să mergem în Corinteni să vedem care este scopul versetului 23. *„Dac**ă** M**ă** iube**ş**te cineva, va p**ă**zi cuv**â**ntul Meu, **ş**i Tat**ă**l Meu **î**l va iubi. Noi vom veni la el, **ş** i vom locui **î**mpreun**ă** cu el.”* Dacă Mă iubește cineva, Tatăl Meu îl va iubi și Eu îl voi iubi, spune Domnul Isus.

Și să citim în 2 Corinteni, capitolul 11, versetul 2, pentru a vedea ce fel de iubire este acolo și de ce vine Domnul Isus la noi, în ce relație intră El cu noi: *„Sunt gelos de voi cu o gelozie dup**ă** voia lui Dumnezeu, pentru c**ă** v-am **î**nlogodit cu un b**ă**rbat, ca s**ă** v**ă** **î**nf**ăț**i**ș**ez **î**naintea Lui Hristos ca pe o fecioar**ă** curat**ă**.”* Amin.

De ce vine Domnul Isus la noi să locuiască împreună cu noi? Cu ce scop? Ce spune aici Apostolul Pavel? Este vorba despre trecut, nu despre viitor. *„V-am logodit.” *Înainte de căsătorie, ce există? Soția se pregătește, iar înainte de a deveni soție, este logodnică.

Dar când are loc logodna? Aceasta se întâmplă când există iubire, sau poate ne logodim și descoperim iubirea pe parcurs. Este important să ne întrebăm când ar trebui să intrăm în această relație de logodnă. *„V-am logodit”* este exprimat la timpul trecut.

Reprosul pe care Îl avea Domnul față de biserica din Efes este că își părăsise dragoste dintâi, acea dragoste pe care a avut-o când s-a logodit cu Domnul. *„Dac**ă** m**ă** iube**ș**te cineva”* ne face

să ne întrebăm cum trebuie să-L iubim. Dacă citim Matei 10, găsim: *„Dacă mă iubește cineva mai mult decât pe tată, pe mamă… eu și Tatăl meu îl vom iubi.”*

În Ioan 15, versetul 9, citim: *„Cum m-a iubit pe Mine Tatăl, așa v-am iubit și eu pe voi. Rămâneți în dragostea Mea. Dacă păziți poruncile Mele, veți rămâne în dragostea Mea, după cum și Eu am păzit poruncile Tatălui Meu, și rămân în dragostea Lui.”* Amin. Este evident că Domnul Isus dorește să intre într-o relație de dragoste, de iubire, de logodnă cu noi. Din Ioan 15:15, observăm că iubirea ne îndeamnă la fapte, la manifestări ale iubirii.

Când iubești, te poți îmbolnăvi de dragoste. Aceasta este o metaforă pentru a exprima cât de profundă este bucuria de a auzi cuvintele persoanei iubite. Se spune că era *„bolnavă de dragoste”*. Se poate observa la un tânăr că este *„bolnav de dragoste”*? Există cazuri în trecut când doi tineri s-au iubit intens, dar părinții nu au fost de acord, și unul dintre ei a suferit din cauza acestei situații. Ați auzit de astfel de cazuri?

Nu vorbim acum despre lucruri pământești, ci despre relația care a crescut în mintea tânărului respectiv. Să încercăm să descriem pe Domnul Isus pentru a înțelege de cine ne îndrăgostim, pe cine iubim. Dragostea noastră trebuie să fie sinceră, să nu fie motivată de dorința de a obține recompense, cum ar fi raiul, evitarea iadului, sănătatea sau viața veșnică.

Dacă ne concentrăm doar pe aceste *„oferte”*, nu se va naște în noi iubirea adevărată. În timpul lui Ceaușescu, oamenii vedeau bine pe cineva pentru că avea mașină, într-o perioadă când mașinile erau rare, în anii ’70 – ’80. Cei care dețineau un autoturism erau adesea priviți ca fiind vedete sau persoane bogate. Multe femei aspirau să se căsătorească cu un bărbat care avea mașină, în speranța unei vieți mai bune, presupunând că acesta deținea și o casă.

Însă, în relația noastră cu Domnul, El dorește să fim atrași de El nu pentru ceea ce ne oferă, ci pentru că El însuși este cel mai frumos și de cel mai mare preț. În calitate de logodnică a Lui, trebuie să apreciem și să dorim să avem caracterul și trăsăturile Lui, așa cum le are Tatăl și Fiul.

Să ne întoarcem la Evanghelia după Matei, capitolul 11, unde sunt evidențiate două aspecte ale Domnului Isus care ar trebui să ne atragă: frumusețea Lui și Lumina pe care a adus-o în lume. Cu toate acestea, oamenii au preferat întunericul și caracterul lumii în locul caracterului lui Hristos. În versetul 29, citim: *„Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima, și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre.”* Amin. Acest verset ne învață trei lucruri: să luăm jugul Domnului, să învățăm de la El și să fim îndrăgostiți de El. Când iubim pe cineva cu toată inima, ne bucurăm să facem orice lucru pe care îl face acea persoană.

Reflectând asupra pildei fiului risipitor, observăm că fiul care a rămas acasă a slujit și a păzit, dar i-a lipsit iubirea. Când tatăl său a făcut anumite lucruri, fiul a privit cu mânie, ceea ce arată că nu exista iubire adevărată. Adevărata iubire nu trezește mânie, chiar și atunci când nu este înțeleasă.

Fiul care a rămas acasă nu a fost capabil să iubească cu adevărat, deși a ascultat și a păzit. În mod similar, noi am putea să păzim Cuvintele lui Dumnezeu, dar esențial este să avem dragostea

care ar trebui să ne călăuzească întotdeauna.

Este posibil să observăm că partenerul nu ne oferă aceeași afecțiune. Când acesta își împarte atenția alte persoane, nu este evident? Sau o fată când flirtează cu mai mulți bărbați, în timp ce noi o iubim cu toată inima, ne dăm seama că sentimentele nu sunt reciproce. Relația nu poate începe cu adevărat dacă doar una dintre părți este implicată.

Dumnezeu, care cunoaște inimile, știe acest lucru. El știe când inima noastră arde după Domnul Isus. El spune: *„**Învățați** de la Mine, c**ă**ci Eu sunt bl**â**nd **ș**i smerit cu inima.”* (Matei 11:29). Avem o promisiune minunată: vom găsi odihnă pentru sufletele noastre.

Dar ceea ce ne interesează este că Domnul Isus este blând și smerit. El este iubitul nostru, Cel pe care îl prețuim. Dacă iubitul nostru este smerit, atunci și noi ar trebui să ne dorim să fim la fel, dacă suntem atrași de caracterul Său.

Dumnezeu a conceput un plan pentru ca noi să fim creați după chipul și asemănarea Sa. Acesta este scopul nostru: să păstrăm poruncile și cuvântul Iubitului nostru, pentru ca acestea să ne transforme așa cum este El.

El a venit să ne iubească, să iubească pe cine? Pe un om nenorocit și bolnav, nu-i așa? Și dorește dacă și noi Îl iubim, să ne transforme, să ne facă demni de a fi soția Lui, o fecioară fără pată sau zbârcitură. Aceasta este lucrarea lui Dumnezeu: să ne aducă la statura de vrednicie.

Ce înseamnă smerit? Domnul Isus este smerit. Ar trebui să ne îndrăgostim de această trăsătură de caracter a Domnului Isus, nu-i așa? Adesea auzim oamenii vorbind ușor și spunând că cineva este smerit, dar ce înseamnă cu adevărat smerenia? Este opusul mândriei, înseamnă a fi umil și supus.

Fiul lui Dumnezeu este supus Tatălui. Și noi avem același Tată, Tatăl nostru ceresc. Nu ne rugăm noi spunând *„Tat**ă** din ceruri”*? Este același Tată, nu-i așa? Dacă Fiul este supus, atunci și soția Fiului trebuie să fie la fel. Cum ar trebui să se pregătească? Ce ar trebui să învățăm când ne întâlnim împreună? Să învățăm smerenia, pentru că Fiul este smerit. Când ne întâlnim, nu ar trebui să vorbim despre lucruri care nu au legătură cu caracterul Domnului Isus. În schimb, ar trebui să ne întrebăm: *„Ce are iubitul t**ă**u? Ce are iubitul t**ă**u mai mult dec**â**t altcineva?”* Iubitul meu este smerit și îmi doresc să fiu și eu smerit, la fel ca El.

Vom citi despre smerenie în Faptele Apostolilor, capitolul 8, unde este prezentat Domnul Isus. Aceste versete ne ajută să ne îndrăgostim de caracterul Domnului Isus. El are o performanță extraordinară. Când este batjocorit și chinuit, care este viteza Lui de reacție? Zero, nu-i așa? Mă gândesc la o mașină cu viteza de 250 de km la oră. Dar viteza de reacție a Domnului Isus când este jignit sau batjocorit este zero. Ar trebui să ne dorim să avem o viteză de reacție ca a Domnului Isus. Nu este frumoasă această viteză? Ne dorim să *„cump**ă**r**ă**m” *această trăsătură? Acesta este Domnul Isus.

În Faptele Apostolilor, capitolul 8, vom citi de la versetul 30 până la versetul 35*: **„** Filip a alergat, **ş**i a auzit pe Etiopian citind pe profetul Isaia. El i-a zis: **Înţ**elegi tu ce cite**ş**ti? Famenul a r**ă**

spuns: Cum aş putea să înţeleg, dacă nu mă va călăuzi cineva? Şi a rugat pe Filip să se suie în car, şi să şadă împreună cu el. Locul din Scriptură, pe care-l citea, era acesta: El a fost dus ca o oaie la tăiere; şi, ca un miel fără glas înaintea celui ce-l tunde, aşa nu Şi-a deschis gura; în smerenia Lui, judecata I-a fost luată. Şi cine va zugrăvi pe cei din timpul Lui? Căci viaţa I-a fost luată de pe pământ. Famenul a zis lui Filip: Rogu-te, despre cine vorbeşte prorocul astfel? Despre sine sau despre vreun altul? Atunci Filip a luat cuvântul, a început de la Scriptura aceasta, şi i-a propovăduit pe Isus." Amin.*

Ce citea etiopianul? La ce se referea Scriptura pe care o citea? Despre cine era vorba? Despre trăsăturile de caracter ale Domnului Isus. Acesta era subiectul lecturii sale. O trăsătură de caracter extraordinară: *„În smerenia Lui, judecata i-a fost luată, a fost dus ca o oaie la tăiere,"* parcă este prea mult, parcă este cel mai înalt nivel de smerenie, pe care etiopianul îl afla citind.

Aceasta este una din cele mai frumoase trăsături de caracter a Domnului Isus. Filip a început să îl prezinte pe Domnul Isus, să Îl arate pe Domnul Isus, să Îl propovăduiască, demonstrând cum arată Domnul Isus. Aceasta este Evanghelia, frumusețea Evangheliei, Evanghelia Slavei lui Hristos, care este chipul Lui Dumnezeu.

Dumnezeu, în aceste vremuri, a orbit mintea celor necredincioși pentru a nu vedea strălucirea frumuseții acesteia, pentru a nu se îndrăgosti de Domnul Isus. Acesta trebuie însă să ne fie scopul: să Îl prezentăm pe Domnul Isus astfel încât oamenii să se îndrăgostească de El, să Îl aleagă, să cumpere acest mărgăritar de mare preț și să vândă tot ce au. Dacă nu recunosc această mare valoare, nu vor vinde tot ce dețin.

Astăzi observăm că oamenii păstrează multe lucruri și totodată doresc să fie și cu Domnul Isus. Ce înseamnă ca în smerenia noastră judecata să ne fie luată? Vom citi acum câteva pasaje mai dificile, dar acestea sunt părți ale Cuvântului lui Dumnezeu, menite să ne învețe smerenia, fie că suntem copii, femei sau bărbați.

În Efeseni, capitolul 5, vă îndemn să citiți cu atenție, căci este vorba despre noi toți, nu doar despre anumite persoane. Versetul 21 spune: *„Supuneţi-vă unii altora în frica lui Hristos. Nevestelor, fiţi supuse bărbaţilor voştri ca Domnului, căci bărbatul este capul nevestei, după cum şi Hristos este capul bisericii, El, mântuitorul trupului. Şi după cum biserica este supusă lui Hristos, tot aşa şi nevestele să fie supuse bărbaţilor lor în toate lucrurile." *Amin.

Mulți se concentrează doar pe ce trebuie să facă femeia când citesc acest pasaj, dar observați că este menționată și supunerea bărbaților. *„Supuneţi-vă unii altora în frica lui Hristos."* Toți suntem chemați să ne supunem unii altora, atât femeile cât și bărbații. Ce înseamnă supunerea?

Așa cum am citit mai devreme, supunerea este un atribut al smereniei. Trebuie să învățăm să ne supunem, fie că este vorba de Dumnezeu sau de Domnul Isus sau de frați. Bărbatul este capul nevestei, așa cum Hristos este capul bisericii, iar dacă ne amintim din Corinteni, Hristos este capul bărbatului.

Dacă Hristos este capul bărbatului, atunci cum bărbatul trebuie să fie supus față de Hristos? Așa cum femeile trebuie să fie supuse bărbaților, tot așa și bărbații trebuie să se supună lui Hristos.

Trebuie să descoperim frumusețea ascunsă a inimii Domnului Isus și să ne îndrăgostim de ea, iubind-o mai mult decât orice altceva. Domnul Isus ne îndeamnă să nu găsim această frumusețe plictisitoare, ci să o considerăm cea mai mare comoară. În Epistola către Filipeni, capitolul 2, versetul 5, ni se spune: *„să aveți în voi gândul acesta, care era și în Hristos Isus”*. El, măcar că avea chipul lui Dumnezeu, n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu. Parafrazând, putem spune că soția, deși este egală cu bărbatul, nu trebuie să considere egalalitatea cu acesta ca fiind un lucru de apucat. Dar în multe cazuri, soția este deopotrivă cu bărbatul și îi spune ce să facă.

Este important să ne concentrăm pe smerenia Domnului Isus. Nu există niciun moment în Scriptură în care Domnul Isus să-l fi sfătuit pe Dumnezeu. Acest lucru ar fi fost o urâciune. El s-a smerit și a fost ascultător în toate lucrurile, supunându-se lui Dumnezeu. Aceasta este adevărata smerenie, spre deosebire de smerenia umană, care este adesea o tradiție. Smerenia adevărată se manifestă supunere deplină.

Să ne întrebăm așadar: Cum ar trebuie să fie smerenia în prezența lui Dumnezeu? Așa cum a fost Domnul Isus în prezența Lui Dumnezeu. Și copiii și toți dintre noi trebuie să urmeze acest exemplu.

În Ezechiel, capitolul 16, citim: *„Am trecut pe lângă tine… și iată că îți venise vremea, vremea dragostelor.” *Nu treziți iubirea până nu vine ea*.* Când Domnul Isus trece pe lângă noi și observă că ne-a venit vremea iubirii, El alege să intre în legământ cu noi, spunând: *„Ți-am jurat credință, am făcut legământ cu tine și ai fost a Mea.”*

Astfel începe viața noastră cu El, o viață în smerenie, nu în neascultare, recunoscând că nu trebuie să considerăm egalitatea cu Dumnezeu ca fiind un lucru de apucat. Caracterul Domnului Isus este esența frumuseții Sale. Poate părea ciudat, dar în Împărăția lui Dumnezeu lucrurile stau astfel: El *„S-a dezbrăcat pe Sine însuși și a luat un chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor”*. La înfățișare, *„a fost găsit ca un om, S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce”*.

Eu Îl iubesc atât de mult încât îmi doresc să mă asemăn cu El, să devin rob, să mă smeresc și să fiu ascultător, chiar până la moarte, așa cum a făcut prințul meu, preaiubitul meu. *„Ce are preaiubitul tău mai mult decât altul? Ce are?” *El este smerit! Să ne îndrăgostim de El și să vorbim despre frumusețea iubitului nostru, pentru că dorind să fim în El, vom vorbi despre El.

Domnul Isus a fost evlavios și *din pricina evlaviei lui a fost ascultat de Dumnezeu*. Suntem chemați și noi la evlavie, să căutăm să fim evlavioși, să-L admirăm pe Dumnezeu și să-L ascultăm strict. Acesta este caracterul Domnului Isus, frumusețea Lui, și pentru aceasta am fost chemați: să ne îndrăgostim de El și de caracterul Lui. Nu este suficient doar să iubim pe Domnul Isus, trebuie să-L primim în inima noastră, astfel încât să nu existe nimic altceva acolo.

Este scris că *„în vremurile din urmă, oamenii cum vor fi iubitori de sine, nesupuși, fără evlavie. Având doar o formă de evlavie.” *Iubesc ceva, e ceva. Au râvnă, vin la adunare. Au ceva. Dar nu au dragostea dintâi. Aici este un pericol: să ai evlavia și apoi să o pierzi. Este un pericol mare, dar

și mai mare este să nu o ai niciodată, să fie doar o formă de evlavie. Sunt multe de spus, dar timpul nu ne permite să vorbim prea mult. Domnul să ne ajute, atât pe mine cât și pe voi, să ne îndrăgostim tot mai mult de Domnul Isus. Amin.

Sursa: *Ce are Domnul Isus mai mult decât altul* — Cuvânt Curat
cuvantcurat.ro/predici-scrise/ce-are-domnul-isus-mai-mult-decat-altul